

## **Поради вчителям по спілкуванню з гіперактивними учнями**

Пропаную декілька простих, але ефективних правил:

Ø Не забороняйте дитині стояти під час уроку, якщо їй це потрібно.

Ø Давайте їй можливість рухатись на уроці (доручіть витирати дошку, впроваджуйте фізкультхвилинки).

Ø Ніколи не приказуйте, не примушуйте, але також і непотрібно підлещуватися перед такою дитиною . Достатньо буде попросити, можливо декілька разів.

Ø Назавжди відмовтесь від читання нотацій. Така дитина буде тільки нервувати, але ніяких висновків при такому підході для себе не зробить. Краще поставити запитання о можливих наслідках такої поведінки, або самому розказати учневі схожу історію, при цьому ніяк не звинувачуючи його у тому що трапилось.

Ø Під час уроку зведіть до мінімуму усі відволікаючі фактори. Для цього перш за все, виберіть для дитини оптимальне місце за партою – у центрі класу напроти дошки.

Ø Дозувати учню виконання великого завдання, розбивати його на окремі частини. Контролювати етапи виконання роботи кожній із них.

Ø Така дитина набагато краще впорається із більш важкими але цікавими, динамічними завданнями, ніж з довгими і нудними. Тому готуючись до уроку вчитель може розробити для таких дітей індивідуальні завдання, або зробити сам урок більш динамічним.

Ø Не пред'являйте збільшених вимог такому учню.

Ø Не доручайте йому масу справ водночас (староста, редактор, режисер та інші можливі ролі) Звісно, такі діти любляють нести велику відповідальність, і навіть якщо це в них добре виходить, така загрузка підриває їх і без того нестабільний емоційний стан. Зупиніться на чомусь одному, своєчасно змінюючи види діяльності.

Ø Корисним буде надавати такій дитині робити одну вправу, але на певний час, щоб вона могла його виконати.

Ø У разі агресивної поведінки, або після конфлікту, якщо дитина зовсім не намагається разом з вами аналізувати ситуацію та знайти вихід, дайте їй можливість побути на самоті, подумати самотійно. Вона обов'язково виявить свою провину та зробить необхідні висновки. При цьому, якщо

дитина категорично відмовляється просити вибачення, запропонуйте їй замість цього зробити щось приємне та несподіване на знак примирення.

Ø Намагайтеся ніколи не казати дитині різке «Ні» та замість захоронення пропануйте вибір.

Ø Завжди знаходьте час щоб вислухати таку дитину, та спробуйте не критикувати її розповідь.

Ø По можливості ігноруйте визиваючі вчинки дитини. Та заохочуйте до хорошої поведінки.

Ø Давайте можливість таким учням покричати на перерві , таким чином діти знімають слабкість та гнів.

Ø Під час уроку намагайтеся як намова більше контролювати свою власну поведінку, свої емоції.

Ø Якщо учень порушує дисципліну, замість зауваження: знайдіть для нього запитання або доручить щось зачитати вголос, пошуткуйте, змініть вид діяльності.

## **Поради батькам по спілкуванню з гіперактивними учнями:**

- Ø Спокійніше реагувати на будь-які дії такої дитини.
- Ø Слідкувати за своїми емоціями, голосом та інтонацією.
- Ø Спланувати разом з дитиною системи правил поведження, покарань та винагород.
- Ø Уникайте слів «неможна», та «ні».
- Ø У мить роздражнення переключати увагу дитини.
- Ø Хвалить дитину кожен раз, коли він на це заслужив.
- Ø Укріплюйте його віру у свої сили.
- Ø Не заставляти нічого робити силою, або по принадженню, такий підхід може назавжди знищити цікавість до навчання.
- Ø Частіше давати дитині бути на самоті.
- Ø Уникати людських місць. Знаходження у супермаркетах, ресторанах, оказує на дитину стимулюючу дію.
- Ø Оберігати дитину від перевтомлення. Саме вони призводить до зниження самоконтролю.
- Ø Виконувати чіткий розпорядок дня. Повинно бути чіткий час для навчання, виконання домашнього завдання, прогулянок тощо.
- Ø Відмовитися довго дивитися телевізор, а від комп'ютерних ігор відмовитися взагалі.
- Ø На пряму ніколи не звинувачувати дитину.
- Ø Частіше бувати разом на вулиці.
- Ø Поступово привчати виконувати одноманітну роботу .
- Ø Не записувати дитину у велику кількість кружків та секцій.